

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 25 [821] | Субота, 18 червня 1983 року | Ціна 2 коп.

Інформаційне повідомлення ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

14 червня 1983 року почав роботу черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Засідання відкрив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов.

З доповіддю «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи партії» на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС тов. К. У. Черненко.

У дебатах по доповіді виступили товариші В. В. Гришин — перший секретар Московського міського КПРС, Д. А. Кунаєв — перший секретар ЦК Компартії Казахстану, В. В. Шербицький — перший секретар ЦК Компартії України, Е. А. Шеварднадзе — перший секретар ЦК Компартії Грузії, П. Н. Демічев — міністр культури СРСР, В. С. Чичеров — бригадир слюсарів-складальників виробничого об'єднання турбобудування «Ленинградський металлический завод», М. З. Шакіров — перший секретар Башкирського обкому КПРС, О. П. Філатов — перший секретар Новосибірського обкому КПРС, Г. М. Марков — перший секретар правління Спілки письменників СРСР, О. О. Єлішев — начальник Головного Політичного управління Радянської

Армії і Військово-Морського Флоту, А. Е. Восс — перший секретар ЦК Компартії Латвії.

15 червня 1983 року на Пленумі ЦК КПРС тривало обговорення доповіді члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС тов. К. У. Черненко «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи партії».

З великою промовою на Пленумі ЦК виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов.

У дебатах по доповіді виступили товариші Ш. Р. Рашидов — перший секретар ЦК Компартії Узбекистану, К. Г. Вайно — перший секретар ЦК Компартії Естонії, П. Н. Федосєєв — віце-президент Академії наук СРСР, К. С. Демірян — перший секретар ЦК Компартії Вірменії, С. Г. Лапін — голова Державного комітету СРСР по телебаченню і радіомовленню, М. А. Прокоф'єв — міністр освіти СРСР, Л. А. Куліджанов — перший секретар правління Спілки кінематографістів СРСР, С. А. Шалаєв — голова ВЦРПС, В. М. Мішин — перший секретар ЦК ВЛКСМ.

Пленум ЦК КПРС одностайно прийняв в обговореному питанні постанову, що публікується в пресі.

Пленум ЦК КПРС розглянув організаційні питання.

Пленум ЦК обрав члена Політбюро ЦК КПРС тов. Г. В. Романова секретарем ЦК КПРС.

Пленум ЦК затвердив кандидата в члени Політбюро ЦК КПРС тов. М. С. Соломенцева головою Комітету партійного контролю при ЦК КПРС.

Пленум ЦК обрав тов. В. І. Воронікова кандидатом в члени Політбюро ЦК КПРС.

Пленум ЦК перевів з кандидатів у члени ЦК КПРС товаришів С. Ф. Ахромєєва — першого заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил СРСР, Б. В. Бальмонта — міністра верстатобудівної і інструментальної промисловості, В. І. Кочемасова — Надзвичайного і Повноважного Посла СРСР в НДР, В. М. Чердиця — комбайнера колгоспу «Рассвет», Оренбурзька область, В. М. Шабанова — заступника міністра оборони СРСР.

Пленум ЦК вивів з складу ЦК КПРС Н. А. Щолокова і С. Ф. Медунова за допущених помилок в роботі. На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив роботу.

Великий інтерес викликали у всіх радянських людей матеріали Пленуму Центрального Комітету КПРС та сесії Верховної Ради СРСР.

На знімку: молоді виробничниці Сумського УВП знайомляться з матеріалами сесії Верховної Ради СРСР. У центрі — майстер Наталя Михайлівна Вологовська.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

БІЛЬШЕ ТОВАРІВ ДЛЯ НАРОДУ

ЩОБ НАМІЧЕНЕ СТАЛО РЕАЛЬНІСТЮ

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про додаткові заходи по поліпшенню забезпечення населення товарами народного споживання в 1983—1985 роках».

Коллектив підприємства «Силует» в основному випускає верхні чоловічі сорочки, жіночі халати, жіночу білизну, а також виробляє текстильну галантерію.

Уже нинішнього року наше підприємство зобов'язується виготовити додатково до завдання продукції на 300 тисяч карбованців. Кількість товарів поліпшеної якості (з індексом «Н») на кінець року повинна досягти 800 тисяч карбованців в оптових цінах, що становитиме 8,2 процента від загального випуску товарів

народного споживання, а продукція вищої категорії якості становитиме 2 мільйони 400 тисяч карбованців, або 24,5 процента.

Для того, щоб підприємство виконало ці завдання, необхідна висока активність всіх членів колективу: робітників основного і допоміжного виробництва, інженерно-технічних працівників і службовців всіх ланок керівництва молодшого обслуговуючого персоналу. Щоб намічене стало реальністю, планові завдання доводяться до кожного виконавця, на всі швейні моделі складено технологічні схеми, широко впроваджуються у виробництво засоби малої механізації.

Коллектив чітко реагує на запити торгівлі і споживачів і швидко моделі, котрі

користуються попитом у покупців.

Для цього на підприємстві здійснюється чіткий контроль за якістю виготовленої продукції, напівфабрикатів, сировини, технологічних процесів, своєчасно проводяться планово-попереджувальні ремонти обладнання, зміцнюється дисципліна праці.

Великий внесок у загальну справу вносять і раціоналізатори. Тільки за п'ять місяців нинішнього року ними подано сім рацпропозицій. Результати проведеної роботи принесли свої позитивні результати. За чотири місяці колектив виготовив продукції на 4 мільйони 58 тисяч карбованців при плані 3 мільйони 776 тисяч карбованців, що на 146 тисяч карбованців біль-

ше, у порівнянні з відповідним періодом минулого року. А товарів з індексом «Н» випущено на 503 тисячі карбованців при плані 445 тисяч. Питома вага продукції вищої категорії якості становить 25,2 процента.

Головне завдання сьогоднішнього дня — мобілізувати всі внутрішні резерви підприємства. А вони чималі: це і чітка організація праці, підвищення кваліфікації, суміщення професій, освоєння нової техніки і засобів малої механізації, а також неухильне дотримання трудової і технологічної дисципліни.

І. ДАНИЛЮК,
директор Львівського швейного підприємства «Силует».

ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

Доктор медичних наук, професор Володимир Федорович Гусарев, завідувач кафедри хірургії Запо-

різького інституту вдосконалення лікарів імені М. Горького разом з співробітниками кафедри розробив ряд інструментів і апаратів, які повністю автоматизують хірургію жовчних шляхів. Апарати винайдені, і на них видано п'ять авторських свідоцтв.

Запорізькі підприємства допомогли вченим виготовити інструменти, з допомогою яких зроблено вже 150 операцій. І служать ці інструменти хірургам безвідмовно.

На знімку: В. Ф. Гусарев (у центрі) перед операцією із застосуванням нового зшиваючого апарата.

Фото О. Красовського.
(Фотохроніка РТАУ)

ПОЛІПШУВАТИ СТИЛЬ РОБОТИ КОМІСІЙ

ХІІ Пленум ВЦРПС зобов'язав ради і комітети профспілок спільно з господарськими органами вжити заходів по дотриманню норм і правил з метою поліпшення умов праці трудящих, прискіпати порушення трудового законодавства.

Миколаївська облпрофрада і обком профспілки робітників суднобудівної промисловості, вивчивши виконання роботи глухих на деяких підприємствах галузі, виявили ряд порушень і вжили заходів до їх усунення.

Про це йшлося в доповіді заступника голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців Т. М. Хоменко на республіканському семінарі інструкторів облпрофрад, що відбувся днями в Києві.

Заслугу уваги робота, проведена в цьому напрямку комісією Одеської облпрофради. Залучивши всіх технічних інспекторів галузевих обкомів профспілок, комісія організувала перевірку використання праці глухих на всіх підприємствах області. За підсумками роботи складено записку, яку розглянув секретаріат облпрофради і направив у всі обкоми профспілок для усунення виявлених недоліків. Цей досвід варто впровадити в практику всіх комісій облпрофрад по роботі серед глухих.

Необхідно використовувати всі форми роботи профспілок і колективів, зазначила далі Хоменко Т. М., всемірно сприяти тому, щоб глухим робітникам були створені всі умови для праці, щоб вони стали активними учасниками зборів, вечорів, фестивалів, оглядів художньої самодіяльності, займалися фізкультурою і спортом на своїх підприємствах та в колективах спортивних товариств профспілок.

Така велика і багатогранна робота може бути успішно виконана лише тоді, коли вона стане справою честі не тільки інструктора-перекладача, а всього колективу, справою адміністрації підприємства, партійної, профспілкової та комсомольської організації.

Комісія по роботі серед глухих, будучи органом профкому, повинна стати вираженням цієї допомоги колективу. До складу комісії повинні входити представники комітету профспілки, адміністрації, комітету ВЛКСМ, організації Товариства глухих та громадськості підприємства.

Подолання наслідків глухоти, оволодіння словесною

мовою, підвищення загальноосвітнього, ідейно-політичного і культурного рівня нечуючих громадян, широке залучення їх до життя і діяльності колективів — головне завдання органів народної освіти, охорони здоров'я, профспілок і Товариства глухих.

Організація соціалістичного змагання за дострокове виконання планів одиннадцятої п'ятирічки — такою була тема виступу завідувача сектором відділу виробничої роботи і зарплати Укрпрофради І. І. Кравчука. З інформацією про роботу органів народної освіти по виконанню постанови Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню навчання, трудовлаштування і обслуговування осіб з дефектами розумового і фізичного розвитку на семінарі виступили: інспектор спеціалізованих інтернатів Міністерства освіти УРСР Н. А. Дубова і заввідділом вечірніх шкіл Міністерства освіти УРСР О. М. Штойко. Про організацію сурдологопедичної допомоги населенню УРСР на семінарі розповів старший науковий співробітник Київського науково-дослідного інституту отоларингології імені професора Коломійченка, кандидат медичних наук В. Л. Ліфанов.

Про основні напрями виховної роботи серед глухих робітників і службовців говорила в своєму виступі інструктор Укрпрофради В. О. Янковська.

На семінарі відбувся обмін досвідом роботи. Про організаторську діяльність комісії облпрофрад по виконанню постанови Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню навчання, трудовлаштування і обслуговування осіб з дефектами розумового і фізичного розвитку» розповіли голови комісії Дніпропетровської і Кримської облпрофрад І. Д. Журавель та Б. Р. Шапіро. Про практику планування роботи комісії і навчання профспілкового активу, що працює серед нечуючих, говорив інструктор Донецької облпрофради В. Л. Цесельський.

Використання праці глухих — таким були теми виступів інструктора Київської міськпрофради Л. М. Максименка та голови комісії Чернівецької облпрофради М. Д. Кириак.

В роботі семінару взяв участь і виступив інструктор ВЦРПС по роботі серед глухих робітників і службовців тов. Літвінський О. Л.

Т. МИКИТЕНКО.

ЗАВДАННЯ І ПРОБЛЕМИ

Бригадна форма організації праці за єдиним нарядом із застосуванням коефіцієнта трудової участі — це якісно новий стрибок в інтенсифікації виробництва на основі розвинутого колективізму в праці. При організації бригади необхідно враховувати чимало факторів, у тому числі й психологічні. Важливу роль у цій справі повинні відігравати профком та первинна організація УТОГ.

На Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» охопленість єдиною бригадною формою становить 35,1 процента.

Тут розроблено і діє положення про бригади, а також методика визначення коефіцієнта трудової участі і розрахунок заробітної плати.

Що ж дало об'єднанню впровадження бригадної форми, а точніше, який економічний ефект одержано від її застосування?

По-перше, значно зросла дисципліна праці. Протягом минулого року і п'яти місяців нинішнього не трапилося жодного прогулу, різко знизилась кількість запіз-

нень, продуктивність праці зросла на 2,6 процента.

Колектив бригади — це своєрідна ланка трудового колективу. І від того, як підготовлено виробництво, як розв'язуються організаційні питання, залежить злагодаженість її роботи.

Старанно працюють колектив радіомонтажної дільниці складання приладів сурдотехніки, який очолює П. С. Росніський, бригада слюсарів-електромонтажників цеху № 3, де керівниками О. І. Прохоренко та А. І. Скоробогатко, а також бригада обробки пластмасових деталей, очолювана В. Д. Давиденко.

Бригаді нині надано великі права. Вона може визначати участь кожного її члена у трудовому процесі. Проте, ці права ще не завжди вміло використовуються колективом бригади. Є ще багато нерозв'язаних проблем у їх створенні і функціонуванні.

Значна кількість організаційних питань повинна розв'язуватися бригадиром, вивільняючи частково майстра, але час, який оплачується за керівництво бригадою,

не компенсує втрат робочого часу бригадира, особливо коли він працює за відрядною оплатою праці.

Не завжди розв'язуються питання психологічного фактора. Відомо, що бригада створюється на добровільних засадах. І коли ця організація праці себе виправдала, то чи варто акцентувати на цьому увагу?

Дуже важливо у специфіці впровадження бригадного методу праці на підприємствах УТОГ, на мій погляд, — це застосування хоча б елементів госпрозрахунку. Бригада повинна конкретно бачити результати своєї праці. Ми ж, практично, не можемо розв'язати цього важливого питання при нашій наявності економістів. До того ж, вони повинні працювати безпосередньо в цехах і самі вести цю важливу ділянку роботи. Без впровадження госпрозрахунку ми не одержимо очікуваних показників ефективності від впровадження прогресивного методу праці.

Н. НОВИЦЬКА,
начальник відділу праці
і заробітної плати
КДВО «Контакт».

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: НАШ ВНЕСОК

ЗДОБУТО ШАНУ У ТРУДІ

Коли в колгоспі «Заповіт Ілліча» Антонівської сільської Ради, що на Донеччині, заходить розмова про кращих трудівників, то неодмінно називають ім'я доряки, члена УТОГ Ніни Антонівни Коргонко. Впродовж багатьох років працює вона на тваринницькій фермі. І не аби як, а зі знанням справи, сумлінно, результативно.

Щоправда, спочатку одержала групу вже дійних корів, не надто продуктивних.

ВІДЧУТНА ДОПОМОГА

П'ятий рік підряд на полях колгоспу «Маяк», що в Менському районі, можна бачити нечуваючих трудівників Чернігівського УВП. Цього року вони допомагають сільським трудівникам заготовляти корми для тварин, а пізніше збиратимуть овочі та фрукти.

У ці дні 15 членів УТОГ возять з поля зелену масу. Очолує цей дружній колектив інструктор-перекладач Надія Андріївна Воєна. Трудівниками міста вже заготовлено понад 30 тонн соковитих кормів.

Зразки сумлінного ставлення до праці показують:

Надої, звичайно, рекордними назвати не можна було. Та згодом набрала групу первісток, почала їх роздовувати. Тут і знадобився їй досвід, набутий у процесі роботи, знання. Далось знайти, звичайно, і бажання досягти надоїв, які вважалися тоді найвищими у районі.

Особливо успішно Н. Коргонко розпочала нинішній рік. Від кожної з двадцяти п'яти корів вона вже надоїла по 1500 кілограмів

молока. Часто керівники господарства ставлять Ніну Антонівну за приклад іншим. А як же інакше. Адже іноді дехто з її колег тільки-но на роботу виходить, а Коргонко вже вправилась.

Про таких як Ніна Антонівна Коргонко у нас в районі говорять, що не їх робота шукає, а вони — роботу.

То ж і не дивно, що результати у них найкращі.

В. КРУГЛЯК,
Донецька область.

одноразово оголошувались подяки, відпускались овочі, фрукти. Крім того, із зекономлених матеріалів ми шиемо спецодегу для тваринників села, пастухів, зварювальників.

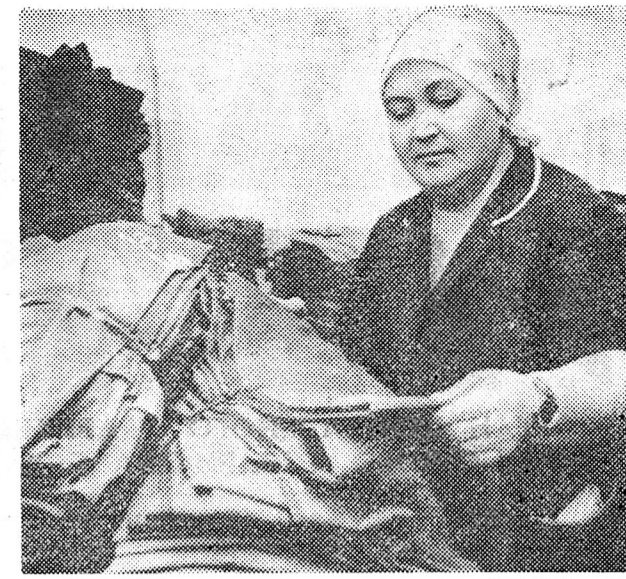
Як бачите, і ми вносимо свою скромну частку праці у виконання Продовольчої програми.

В. ГАЙДУК,
м. Чернігів.

ДИСЦИПЛІНА: УСВІДОМЛЕННЯ НЕОБХІДНОСТІ

Важливою умовою реалізації планів комуністичного будівництва є створення на виробництві сприятливих умов для високопродуктивної праці, суворе дотримання державної, планової і трудової дисципліни. В наш час це питання стоїть особливо гостро. Його актуальність зумовлена насамперед величезними масштабами народного господарства, плановим характером його розвитку, все зростаючою складністю виробничих зв'язків між галузями, відомствами, підприємствами.

Нині, в умовах НТР, різко зростає залежність кінцевих результатів виробничої діяльності колективу — бригади, цеху і навіть всього підприємства — від трудового внеску кожного пра-

Професія пакувальника готової продукції, звичайно, не з масових і на перший погляд здається простою, малозначною. Та зовсім протилежна думка з цього приводу у Ніни Яківни Кисельзон. Вона вважає, що і тут є місце для творчості. Звичайно, коли ставишся до свого обов'язку сумлінно. Адже від твоєї роботи залежить перше враження споживача при одержанні потрібного йому товару.

Працює Н. Я. Кисельзон на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик».

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

ОДНІЄЮ СТЕЖКОЮ

Коли їдеш до Полтави через Опішню, обабіч шляху помічаєш ряд струнких і високих тополь, а за ними — мріє село Заїченці. Нині там відомий у районі і області колгосп імені ХХІІ з'їзду КПРС. Тут живуть і трудяться брати Губар — Микола та Дмитро. Вони працюють доглядачами худоби.

Народились і зросли вони в працелюбній хліборобській сім'ї А. І. Губаря, одного з тих, хто в 30-і роки заснував перші колгоспи, був першим членом артілі, нині він — ветеран колгоспного руху.

...Ще в дитинстві Микола не раз вибігав за село. Дивився на хлібне поле, не міг одірвати погляду від хвилястого моря, що вабило стиглим колосом. Микола здавалося, що воно щось говорить до нього. Та, на жаль, хлопець нічого не почув, бо від народження немає слуху. Незважаючи на те, що постійна тиша огорнула хлопця, він виріс добрим, людяним, товаришким. Як усі сільські діти, хлопець полюбив природу Полтавщини, своє рідне село. Вечорами нетерпляче чекав з роботи маму: чи ж похвалить? Адже він зварив на триниціці польового кулешу, прибрив подвір'я. Пізно, коли вже на небі висіють зорі і з'явиться блідий місяць, приходиться з поля батько, в хаті густішають пахощі живинного поля. Той покладає на стіл свої натруджені мозолясті руки, береться за вечерю. А опісля, довго розповідає хлопцеві про свою сьогоднішню працю.

Передживною порою

1941-го, мов вихор, налетіла війна. Де й поділись дитячі радощі та сонячні світлячки.

Зі сльозами чіпляючись за батькову руку, проводжали його за село. Не знали тоді, що розлука буде тривалою...

Миколка, хоч і не чув, але розумів: велика біда нависла над їхньою хатою, селом, над усім рідним краєм, над його Батьківщиною.

Тяжкі то були роки. Та ось восени 43-го Радянська Армія звільнила Опішню і Заїченці. В село увійшли солдати з червоними зорями на кашкетах.

А потім був день Перемоги.

Повернувся додому батько. Ледве впізнав Миколку: виріс, змужнів, став мамі справжнім помічником. Дістав із солдатського мішка гостинці: шматок черствого хліба й мішну, аж синю грудку цукру — найбільші ласощі на той час.

Через мить Миколка вже вискочив на вулицю поблизуючи батьківськими бойовими нагородами.

А вранці син і батько виїшли вже в поле.

З того часу, аж до самої пенсії, Андрій Іванович Губар орав поле, засівав його зерном, збирав урожай, навчив і синів любити і поважати працю.

Уже після війни в сім'ї Андрія Івановича народився ще один син. Дмитром назвали.

Коли хлопці піросли, пішли вдвох однією стежкою: на тваринницьку ферму. Першим зробив свій вибір Микола, а услід за ним при-

йшов сюди й менший брат.

Спочатку Дмитро, навчаючись у Полтаві, деякий час попрацював на УВП. Та незабаром повернувся в село: як не намагався, однак, не зміг звикнути до міського життя — не той розмах, не той простір. Та й приріс, видно, до села не на жарт.

Діти в Андрія Івановича вирости роботящі, старанні. Про це скаже будь-хто в селі. Пишаються батьки синами, адже їх завжди ставлять за приклад і на роботі і поза нею. Дома також в усьому допоможуть престарілим батьку та матері.

Правління колгоспу не раз нагороджувало Миколу цінними подарунками, він має також ювілейну медаль «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

Імена Миколи та Дмитра неодноразово заносилися на Дошку Пошани Полтавського облвідділу УТОГ.

Коли побуваєш на фермі, то побачиш, з якою старанністю Микола та Дмитро доглядають худобу!

Та стежка, що веде їх від рідної хати до ферми, стала для них рідною на все життя.

Рано вранці брати йдуть на ферму і повертаються пізно. Натомлені, але щасливі.

...Піднявся на ноги колгосп, зміцніло господарство. У цих здобутках є вага частка праці й братів Губар. За роботу їм — честь і шана.

Н. АКСЮК,
Полтавська область.

Зовнішній вигляд виробів Миколаївського УВП значною мірою залежить і від праці Ганни Петрівни Ярошинної. Трудиться Ганна Петрівна опоряджувальницею на підприємстві більше 15 років. Свої виробничі завдання трудівниця виконує на 115-процентів. Якість роботи завжди добра.

Г. П. Ярошинній присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Фото І. МІНДЕЛЯ.

У ВІДПОВІДЬ НА ТУРБОТУ

Нелегким було становище глухих до Великого Жовтня. Сучасний же неучючий трудівник — це освічений, політично грамотний, активний будівник комунізму. У нашій країні двері для глухих відкрито скрізь.

На Білоцеркві в сь к о м у УВП, як і на інших підприємствах нашої країни, поруч з чуочними працюють і глухі спеціалісти.

Першим на наше УВП було направлено подружжя Коломиченків, котре закінчило технікум легкої промисловості. Потім на підприємство прийшли Юрнині. Юрій Юрійович працює інженером - нормувальником, І. Р. Коломиченко — інженером-технологом, а його дружина Валентина Степанівна — майстром дільниці № 1.

У даний час на Білоцерківському УВП налічується 12 нечучючих спеціалістів. Переважна більшість їх —

випускники Київського технікуму легкої промисловості, два — Дніпропетровського планово-економічного технікуму.

Всі вони не тільки старанно працюють, а й беруть активну участь у громадському житті колективу. Жоден захід не проходить без них.

Взяти хоча б для прикладу Ю. Ю. Юрина. Він — голова первинної організації УТОГ, постійно захищає спортивну честь підприємства. А яке задоволення одержують глядачі від пісень, які він виконує! У відповідь на турботу і піклування Вітчизни нечучючі спеціалісти з середньої технічної освіти відповідають ударною працею, активною участю в господарському і культурному будівництві.

В. САНДУГЕЙ,
слюсар-ремонтник Білоцерківського УВП.
Київська область.

У ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

ВІД першого свого трудового дня і по нинішній швачка-мотористка Г. М. Мигурська працює на Могилівському УВП. Тут вона, слабочуюча дівчина із села Старі Чумодани Шкловського району, стала майстром високої кваліфікації, кращою за професією.

Як в одній великій сім'ї поріднилась з подругами, пізнала всі премудрощі швейної справи і тепер може виконати будь-яку операцію при пошитті білизни, халатів та іншого спецодягу.

— Високих показників у праці я добиваюсь завдяки соціалістичному змаганню, — розповідає Ганна Миколаївна, — а також міцній трудовій дисципліні, що підтримується на дільниці.

Все у Ганни, неначе, як і в інших. Тільки ось ставлення до справи особливе. Якщо вже взялась за роботу, то по-справжньому, без всяких затримок. Весь робочий час віддає вона праці. Змагаючись з Надією Коноплевою, вона здебільшого виходила переможцем. Прагнення пошити виріб якомога краще, та ще допомогти молодим швачкам-мотористкам відразу ж помітили і оцінили не тільки перший її вчитель закрійник А. П. Трионов, але й бригадир Т. О. Потапович і технолог дільниці М. І. Іванова.

Саме тому їй, Мигурській, доручили навчати ровесниць мистецтву шити.

І Ганна старалась. Особистим прикладом вона вела за собою інших. На її робочому місці — завжди порядок, чистота. Зробить шов — замилується, розрівняє вату — ні до чого не присікається: все так, як і належить за технологією.

І учениці у молодій наставниці тямують: на льоту

схоплювали всі премудрощі швейної справи. Її підлеглі Валентина Кирюшина, Тамара Пилецька, Людмила Скворцова, Тетяна Помозова та інші незабаром стали працювати самостійно.

Наставниця чекала, що після цього прийде почуття вдовolenня. Але воно чомусь не з'являлось. Ганна дивилась, як інколи губляться, ставши на робоче місце, деякі її вихованки і переживала. «Значить, щось упустила, чогось не додивилась за своїми ученицями, не змогла втому навчити...»

маленький варіант слід вибрати. Скільки прядивлялась збирала по крупинках, продумувала, брала на озброєння досвід, методи праці інших, читала в газетах і журналах, як досвідчені швачки-мотористки добивались рекордних успіхів.

Вона добре знала, що старший майстер і технолог дільниці для аналізу розділяють кожен прийом на ділянки закінчених циклів. І тоді можна бачити високий клас пошиття кожного виробу окремо.

зації праці і оволодіння сучасними професіями. Так, наприклад, при роботі за одним нарядом зникли всілякі суперечки довкола вигідних і не вигідних робіт. З'явився простір для виробничого маневрування, тому що кожна швачка оволоділа всіма операціями, і в будь-який час може замінити свою подругу на її робочому місці.

Не до душі стало у бригаді тим, хто раніше був не проти того, щоб розмагнітисся, розслабитися у роботі. Якщо спочатку коефіцієнт трудової участі у деяких швачок «стрибав», то незабаром він вирівнявся і став стабільним. Вся дільниця завоювала право називатися колективом комуністичної праці. А це багато до чого зобов'язує.

Як і колись, Ганна Мигурська змагається з Надією Коноплевою. У них не тільки високі виробничі показники (денні норми вони виконують на 120—130 процентів), але й відмінна якість продукції. Не відстають від наставниці і її учениці. Ударницями комуністичної праці стали молоді швачки-мотористки Людмила Скворцова, Валентина Кирюшина, Тамара Пилецька та інші.

Ганна Миколаївна — шанована в колективі людина. Весь жар своєї душі вона віддає друзям, товаришам по роботі. Багато робить вона і для зміцнення трудової дисципліни.

Ударна праця передової швачки-мотористки, кращої за професією, а нині наставниці молоді Могилівського УВП відзначена Почесною Грамотою Президії Верховної Ради БРСР.

І. ТИТОВ,
Білоруська РСР.

КРАЩА ЗА ПРОФЕСІЄЮ

Їй здавалося, що коли вже людина береться за роботу з настроєм, то будь-яку технологічну операцію виконає одним підходом. Так повинно бути. Ганна намагалась роз'яснити це ученицям, бо відчувала, що в них інколи немає повного взаєморозуміння. А одна з них підлила «масла у вогонь»: мовляв, легко тобі говорити та показувати жестами. А ти в ділі себе покажи! Причому, не один раз, а протягом всієї зміни, як кажуть від дзвінка до дзвінка.

— Звичайно, покажу! Подивіться, як треба тримати заготовку, як рівно вести строчку, як економити секунди і хвилини при заправці ниток! — говорила вона подругам.

Треба було бачити, з якою старанністю виконувала Ганна кожну операцію. Як і багато справжніх майстрів вона «квапилась по-вільно». Адже знала, що поспішність тільки зашкодить. Успіх справи визначає точний розрахунок. Скільки разів прикидала, який опти-

У кожній людині свій підхід до справи. Одна відразу схоплює і виконує операцію, в іншій трапляються подеколи збої і затримки.

Молода наставниця Г. Мигурська зрозуміла, що їй не вистачає робітничої педагогіки, без якої важко розраховувати на успіх. Ось чому Ганна все частіше стала затримуватися в бібліотеці, більше читала, вивчала передові методи праці ударників комуністичної праці, кращих за професією.

Мигурська була твердо переконана, що будь-які швачки під силу ударна праця. Ті ж Тамара Пилецька, Тетяна Помозова, Валентина Кирюшина та інші молоді швачки-мотористки можуть добитися таких же високих показників, треба тільки більш дохідливо розкрити і показати, у чому полягає «секрет» майстерності, на чому, на яких операціях можна зекономити робочі секунди.

Такою школою для всіх стало соціалістичне змагання, бригадна форма органі-

ВІСТІ З ОДНІЄЇ ШКОЛИ

Дбаючи про оздоровлення

Педагогічний колектив Криворізької спецшколи-інтернату для глухих дітей постійно виявляє турботу про оздоровлення учнів під час літніх канікул.

Заздалегідь складаються списки школярів, які за путівками відпочинуть у піонерських таборах. Насамперед путівки одержують учні з багатодітних сімей, діти матерів-одинок, напівсирот.

Піонерський табір «Ластівка» Криворізького металургійного заводу імені Лєніна міститься у мальовничому куточку неподалік Ка-

рагунівського водоймища. Тут сама природа потурбувалася про здоровий відпочинок і фізичне загартування. У таборі вже нині перебувають 25 учнів 5—8 класів. Нудьгувати школярам не доводиться. Чітко виконується режим дня, систематично відбуваються культурні походи по історико-революційних місцях Кривбасу, належну увагу, як і завжди, приділено спортивним змаганням, літературним вікторинам.

А на околиці Кривого Рогу у селищі Веселі Горни розташований піонертабір

«Сонечко» міського профспілкового комітету працівників вищої школи і наукових установ. У дитячому містечку створено прекрасні умови для активного і змістового відпочинку. Весело і цікаво проводять тут свої канікули 30 учнів молодших класів Криворізької спецшколи-інтернату для глухих дітей. Про їх змістовне дозвілля по-материнському дбають вихователі Л. А. Василевська, Л. І. Рева, В. М. Кузнецова, З. М. Дикун, Л. С. Колесник.

Готуємось заздалегідь

Завчасно розпочалася підготовка до нового навчального року у Криворізькій спецшколі-інтернаті для глухих дітей.

Як розповіла заступник директора з виховної робо-

ти, секретар партійної організації Катерина Дмитрівна Титова, в класних приміщеннях, спальних кімнатах уже завершено поточний ремонт, відремонтовано меблі та обладнання навчальних кабінетів. Друге народження після реконструкції переживає кабінет розвитку мови, впорядковано і переобладнано на рівні сучасних вимог педагогічний кабінет, піонерську кімнату і кабінет естетики.

Активну участь у підготовці школи до нового навчального року взяли вихователі Т. М. Зяблова, А. П. Запорожченко, учні старших класів сестри Світлана та Ірина Фуженки, Вадим Бриггола та інші.

П. БАБЕНКО,
м. Кривий Ріг,
Дніпропетровської обл.

Запорука успіху

Члени УТОГ Лебединського міжрайвідділу за загальних зборів обговорили проект Закону про трудові колективи. В їх виступах йшлося про зміцнення трудової дисципліни, підтримання порядку й організованості на всіх ділянках виробництва, про виховання свідомого, сумлінного ставлення до виконання своїх робітничих обов'язків.

Передовий виробничий райсільгосптехніки М. І. Солющенко сказав:

— Уже чверть віку працюю на одному і тому ж підприємстві бетонником. Не

траплялося ще такого випадку, щоб я без поважних причин не з'явився на роботу. У цьому й запорука моїх досягнень.

В обговоренні проекту Закону взяли участь: робітники побуткомбінату О. А. Галаєв, райпромкомбінату В. М. Кохан, засоловального заводу О. М. Коростов. Вони підкреслили, що необхідно й надалі зміцнювати трудову дисципліну, боротися за високу якість виготовленої продукції.

М. ЛУЖКОВ,
м. Лебедин
Сумської області.

через відсутність елементарного порядку і відповідальності, низького рівня організації виробничих процесів марнується ще багато часу. Лише так звані дозволені прогули, скажімо, машинобудівникам України щорічно обходяться в 10 млн. карбованців. Зрозуміло, скорочення втрат робочого часу є важливим резервом підвищення ефективності суспільного виробництва, а боротьба з цими втратами повинна вестися постійно і комплексно.

Важливими напрямками зміцнення дисципліни і відповідальності є, з одного боку, постійне вдосконалення умов праці, організації трудового процесу, з іншого — посилення комуністичного виховання трудящих. Необхідно, щоб виробничий процес був правильно спланований, щоб чітко було налагоджене матеріально-технічне постачання, забезпечена кваліфікована експлуатація

устаткування. Поряд з іншими заходами важлива роль тут належить згуртованості самого колективу.

Коли в колективі створюється громадська думка навколо кожного випадку порушення трудової і технологічної дисципліни — це стає найбільш дієвим засобом впливу на порушників. Обговорення таких випадків має неабиякий вплив, виховує непримиренне ставлення до тих, хто нехтує суспільними інтересами.

Вказуючи на переконувальні і виховання людей як на основні шляхи і методи забезпечення соціалістичної дисципліни, В. І. Ленін відзначав і необхідність застосування сили примусу. «Ми повинні, — говорив він, — щоб-то не стало спочатку переконати, а потім примусити».

Метод переконання, певна річ, не повинен зводиться до нескінченних умовлянь і потурань тим, хто ігнорує суспільні інтереси,

порушує трудову дисципліну, норми соціалістичного співжиття. До таких людей необхідно застосовувати примус, тому що безкарність порушень — одна з причин недисциплінованості і недбалого ставлення до справи. Але завжди треба пам'ятати, що міра примусового впливу повинна відповідати зробленому працівником порушенню дисципліни і норм соціалістичного співжиття, бути доцільною і справедливою. Лише в такому разі вона дасть належний виховний ефект.

Соціалістична дисципліна підтримується в нас не страхом звільнення і безробіття, а гуманними засобами, шляхом підвищення свідомості і соціалістичної заінтересованості в праці. Як підкреслював у своїй промові на листопадо в о м у (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов, — «Необхідно створити такі умови — економічні та організаційні, — які стимулю-

вали б якісну, продуктивну працю, ініціативу і підприємливість. І навпаки, погана робота, бездіяльність, безвідповідальність повинні найбільш безпосередньо і невідворотно позначатися і на матеріальній винагороді, і на службовому становищі, і на моральному авторитеті працівників».

Таким чином, вирішення завдань інтенсифікації суспільного виробництва, підвищення його ефективності пов'язане як з удосконаленням умов праці і життя радянських людей, так і з посиленням їх активності, організованості й свідомості, зростанням їх культурно-технічного рівня. Але особливо велике значення в цьому належить підвищенню дисципліни і відповідальності всіх учасників суспільного виробництва — від робітника до міністра.

С. ЧЕРНИЙ,
кандидат філософських наук.

За перший квартал цього року колектив Ужгородського УВП-2 виборов перше місце в змаганні серед підприємств Товариства. Цього досягнуто завдяки злагоженій праці всіх трудівників, високої трудової і технологічної дисципліни.

На фото: (зліва направо) бригадир комсомольської молодіжної бригади Ганна Герій, старший майстер швейного цеху Марія Кузьма і ветеран праці Марія Русин. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ОРГАНІЗОВУЮЧИ до- звільля членів УТОГ, культармії несуть в їх життя прекрасне, розвивають їх творчі сили і здібності. Тільки в обласному Будинку культури гуртками художньої самодіяльності охоплено понад 100 чоловік. Всі вони відвідують заняття танцювального і естрадного колективів, дитячої балетної студії і любительської кіностудії «Карпати».

Особливе місце в цій справі займає самодіяльний народний театр. Звання «народний» колективу присвоєно в 1973 році, але основні театральні мистецтва закладено ще в 50-х роках. За цей час аматори сцени підготували за творами радянської класики понад 20 вистав. До 60-річчя СРСР вони показали нову роботу — «Підняту цілину» за романом лауреата Державної премії СРСР Героя Соціалістичної Праці М. Шолохова. З цією виставою колектив виступав також і на огляді в Харкові. У виставі брали участь всі актори і виділити когось з них неможливо, адже поруч з ветеранами сцени талановито виступила і молодь.

Особливо хочеться відзначити акторів, які є фундаментами театру. Це завдяки їхній невтомній праці нашому колективу присвоєно високе звання. Мені, як режисеру, дуже приємно працювати з такими людьми. Серед них своєю скромністю і чуйністю виділяється швейцарка з вул. Фабричної, Ф. І. Іжак, який бере участь в художній самодіяльності з

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ...

1964 року. Різноманітний талант закладено в цій людині! Цілу плеяду колоритних і гостросюжетних образів створив Франко Іванович. Це справжня школа акторської майстерності для молодих.

Старанно працює оббивальником на меблевому комбінаті В. С. Городнюк. Він — відмінний спеціаліст, майстер високої кваліфікації. А який він чудовий актор (я не боюся цього слова)! Який його Давидов з «Піднятої цілини»! Дивинсья на Давидова-Городнюка і відчуття гордості переповнює тебе в ці хвилини. Бо й справді, це ті трудівники, які не підведуть, це ті, котрі завоювали і відстояли Радянську владу. Він і добрий, і страшний для ворога, і ніжний, і душевний... Василь Городнюк — з сильними трудовими руками і широко квітучою поетичною душею! Працювати режисеру з таким актором — одна насолода.

Вміло організовує свої здібності художній керівник Будинку культури О. Д. Бабінова. Десятки ролей зіграла уже Ольга Дмитрівна. І всі — на високому виконавському рівні. Її героїні — прості жінки-трудівниці, солдатики, матері, котрі наділені ніжністю, материнським теплом і турботою про долю своїх снів, про долю рідної Вітчизни. Майстерності О. Д. Бабінової можуть позаздрити навіть професійні актори.

Колоритністю, виразністю і багатством гумору виділяються створені образи Анастасією Василів. Вона не тільки хороша трудівниця УВП, а й справжня майстриня театрального мистецтва. Поява на сцені цієї обдарованої актриси, її народність, життєрадісність уже захоплює глядачів з першої хвилини. А Василів на сцені з 1965 року. За цей час вона заслужила великий авторитет і повагу серед своїх колег.

Складна особиста доля у актора театру Б. Г. Федотова. Однак він знайшов своє місце в житті. Досвідчений закрійник УВП, він і талановитий трудолюбивий актор. Знаючи добре життя, Борис Григорович працює над створенням того чи іншого образу цікаво, старанно наділяючи свого героя людяністю, громадянськістю, всіма тими рисами, котрі прикрашають навколишній світ.

Надовго залишаються в пам'яті глядачів і герої актриси К. О. Худіковської. Клавдія Олексіївна працює заступником директора з виховної роботи, але особливі здібності вона проявляє тут, на сцені. Такої ж похвали заслуговує і молода актриса театру Наталія Полковник. Про неї можна сказати коротко: універсальна актриса. Її герої танцюють, співають, відмінно володіють художнім сло-

вом... Під силу Н. Полковник як ліричні і героїчні образи, так і образи комедійного плану. Багатогранна творча палітра цієї актриси! Маючи в колективі таких виконавців, можна сміливо підняти більш широке полотно. Але все приходить з роками. Скажу одне: праця, праця і ще раз праця. І тоді буде успіх. Незаперечний. Мені багато довелось розділити радощів і невдач з колективом театру, але в такому колективі, де працюють хороші люди і відмінні спеціалісти, потрібно віддати всі свої задуми і сили!

Безумовно, вирішальним фактором успіху в нашій роботі є розумне, людяне ставлення керівників театру до своїх підлеглих, а також уміла організація праці і творчого процесу. В цьому відношенні найвищої похвали заслуговують голова обласного відділу УТОГ Р. П. Дубинська і директор Будинку культури О. Д. Фуга. Тому, мені хочеться побажати нашим керівникам, всім учасникам художньої самодіяльності, а також нечужим трудівникам хороших успіхів у творчості, світлих і радісних днів в їхній невтомній праці. Колектив у нас дружний і думається, що всі завдання, які стоять перед нами, ми виконаємо з честью.

І. БІЛОУС,
режисер самодіяльного народного театру Івано-Франківського будинку культури.

Збій на старті

Відбулися три тури першої ліги міста Києва. Ігри склалися для футболістів команди обласного УТОГ невдало. Спочатку — прикраса поразка у зустрічі з командою заводу імені Лепсе, яка ефектно провела кінцівку матчу і забила два голи, забитий С. Мишаловим, приніс перемогу футболістам УТОГ. А в матчі третього туру з командою заводу «Більшовик» на полі розгорнулася видовишна і цікава боротьба.

Півтора тайма тривало протистояння на рівних. Де-

кілька слушних моментів не використали С. Адаменко і С. Мишалов. І, як це часто буває у футболі, якщо одна команда не використує голеві ситуації, тоді інша «карає» її за допущені помилки. Саме так і трапилось. Спочатку виробничники з пенальті відкрили рахунок, а потім довели його до 3:0.

Результати зустрічей перших трьох турів, невтішні. Однак упадати у відчай ще рано. Адже попереду шість турів першого кола і дев'ять другого. Тобто — основна боротьба попереду.

В. КУЛІБАБЕНКО.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

ДОБРИ РЕЗУЛЬТАТИ

На стадіоні імені Леніна у Ворошиловграді завершились змагання з легкої атлетики, присвячені 50-річчю УТОГ. В них взяла участь юні спортсмени обласного центру, міст Свагово, Красного Луча, Червонопартизанська, Комунарська — всього 65 чоловік.

Учасники обласних змагань домоглися непоганих результатів. Так, Ігор Чернявський у бігові на 800 метрів показав результат 1.58.6, що дозволило йому виконати норматив другого розряду. Не відстали від хлопців дівчата, котрі доб-

ре виступили у багатьох видах програми. Зокрема, треба відзначити результат Наталки Стеценко у бігові на 400 метрів — 1.11.06. На вісім метрів 70 сантиметрів штовхнула ядро Тетяна Моренєць, що теж є непоганим показником.

Командні місця розподілилися у такому порядку: перше місце — колектив Червонопартизанської спеціалізованої школи-інтернату для слабозрябих дітей, друге місце — Ворошиловградська, третє — Сватівська для глухих дітей.

Н. СЕЛЮТІНА.

ЗМАГАЮТЬСЯ ВИРОВНИЧНИКИ

Рада фізкультури Одеського виробничого об'єднання «Електрик», намітила провести цими днями чергові етапи внутрізаводської спартакіади «Бадьорість і здоров'я».

— Головна мета цього турніру, — говорить інструктор фізкультури В. Унтилов, — далі поліпшення постановки масової фізкультурно-оздоровчої роботи. У програмі нинішніх змагань шахи, шашки, настільний теніс, кульова стрільба, волейбол, легка атлетика.

Вже успішно завершилися командні змагання з ба-

гатьох видів спорту. У турнірі з шашок, зокрема, переможцями серед чоловіків і жінок відповідно стали колективи ливарно-пресового і механо-складального цехів. Найсильнішими волейболістами були виробничники швейного цеху, а серед чоловіків перемогла команда ливарно-пресового цеху.

Змагання спартакіади «Бадьорість і здоров'я» тривають. Близьким часом поміряться силами легкоатлети, стрільці і, вперше цього року, — спортсменерибалки.

Ю. ГЕР.

ЗАРУБІЖНА СПОРТИВНА ХРОНІКА

Як ми уже повідомляли, у попередніх змаганнях футболістів, котрі готуються до XV Всесвітніх ігор глухих, беруть участь 20 команд. Наводимо результати жеребкування, що визначило склад груп. Японія — Іран, Колумбія — Канада, Турція — Болгарія — Греція, Норвегія — Великобританія, Швеція — Голландія — Бельгія, ФРН — Португалія, Іспанія — Швейцарія — Ірландія, Італія — Франція — Ізраїль.

Групи, до складу яких входять дві команди, для визначення переможця зіграють два матчі — один удома, другий — на виїзді. За домовленістю обидві зустрічі можуть відбутися на одному полі або у нейтральній країні.

У групах, до складу яких входять три команди, кожна повинна провести не менше однієї зустрічі з кожним суперником, однак для виявлення переможця — у випадку однакової кількості очок і співвідношення м'ячів — може виникнути

потреба у проведенні додаткової гри.

Перший матч відбудеться 30 липня 1983 року: у Нюрнберзі футболісти ФРН зустрінуться з командою Португалії. Наступна зустріч — у Лісабоні.

Усі матчі у групах повинні завершитися до 31 жовтня 1984 року.

***

Другий чемпіонат континенту з волейболу намічено провести 1984 року у Софії (Болгарія). Як відомо, перший чемпіонат відбувся у Данії і приніс успіх волейболістам Фінляндії. Радянські спортсмени посіли тоді друге місце.

У лютому — березні 1985 року відбудеться III чемпіонат Європи з лиж, що його доручено організувати Спільні глухих Швейцарії. До змагань залишилось два роки, проте підготовка до них уже ведеться.

(За матеріалами зарубіжної преси)

Редактор П. БУЛАТОВ.

На сцені вокально-інструментальний ансамбль Одеського будинку культури. Солістка Лідія Двірник.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

На допомогу сім'ї

Перш ніж іти в ЗАГС із заявою про розлучення, багато подружніх пар у Дніпропетровську йде тепер на житловий масив «Сонячний», де створено службу сім'ї. І часто виходить так, що після кількох візитів про заяву забувають, продовжують спільне життя.

Облпобутуправління відведе для нової служби просторі приміщення, де обладнано зручні кабінети. Тут можна проконсультуватися з психологом, лікарем, юристом, педагогом, послухати цікаву лекцію, зустрітися з тими, хто вже відсвяткував золотий ювілей.

У містах області створюються «філіали» нової служби.

(Кор. РАТАУ).

ГОЛОСОМ СЕРЦЯ

У Києві відбувся семінар нечужих поетів України, який пройшов під головуванням керівника літературного об'єднання УТОГ «Відлуння» поета Юрія Петренка. Серед його учасників — колгоспники, робітники, студенти, працівники нашого Товариства — ті, хто тільки починає торувати стежку на літературній ниві і ті, хто вже ствердив себе поетичним словом.

Минулого року подібний семінар був присвячений 1500-річчю м. Києва, а цього року його приурочили 50-річчю УТОГ. До цієї знаменної дати літоб'єднання підготувало другий збірник поезії «Живий дощ», який

вийшов у видавництві «Радянський письменник».

Про роботу бюро літоб'єднання за минулий рік на семінарі виступив І. Сапожников. Він відзначив, що за звітний період велику роботу з нечужими поетами провів Ю. П. Петренко, котрий постійно давав літературні консультації, рецензував вірші утіговських авторів. За цей час в газеті «Наше життя» було вміщено п'ять літературних сторінок поетів — членів УТОГ, а також одна сторінка, присвячена творчості поетів літоб'єднання Всесерійського товариства глухих «Камerton» (м. Москва). Крім того, минулого року в жур-

налі Спільки письменників України «Радуга» була опублікована добірка поезій членів нашого Товариства.

Як і раніше, робота семінару була спрямована в основному на підвищення майстерності поетичної творчості. Обговорюючи вірші таких цікавих авторів, як Тетяна Комендант (м. Симферополь) і Мойсей Родкофф (м. Одеса), учасники семінару оцінювали їхній доробок найвищими критеріями, висловлювались широко і об'єктивно. Вимоги ж були однакові до кожного з них, незалежно від віку.

Ішлося на семінарі й про те, чи всі написані вірші відповідають вимогам літератури і запита читачів. Відзначалося, що наполегливо трудяться над поетич-

ним словом Микола Мачківський і Олена Краснокутська, Галина Швець і Зіновій Гарник, Олена Смирнова і Микола Ниров, Іван Стронський і Юрій Максименко та інші автори.

Перед нечужими літераторами виступили: молода українська поетеса Тетяна Майданович, літературознавець доктор філологічних наук К. П. Волинський і поет Вадим Шкода.

На семінарі обрано новий склад бюро літературного об'єднання «Відлуння». До нього ввійшли Ю. Петренко (голова), І. Сапожников, М. Ниров, А. Симоненко та Ю. Максименко.

Микола ЗАКУСИЛО.
м. Київ.